

http://www.paradaplesa.si/?Id=360_stopinj&View=novica&novicaID=5698&fbclid=IwAR0I4S0J-_v_1lsXTZIGjCzYsBjjV2f1bkZfSyhxjWmYQBj6aZAFEZdZO9M#.XCe0J62ZORt

Ljubljana, 28.12.2018 | Daliborka Podboj

Mala Kline in Rosana Hribar. Sodobni plesni umetnici novih koreografskih prijemov

Song in Razgaljeno na ljubljanskih plesnih odrih

Razgaljeno Rosane Hribar (foto: Borut Bučinel) in Song Male Kline (foto: Urška Boljkovac)

V decembrskih dneh se je **Mala Kline** prek družbenega omrežja Facebook zahvalila vsem, ki so prišli na ogled njene slovenske plesne premiere, *Song*, 27. novembra v Španskih borcih v času Co-festivala (produkcija ELIAS 2069, Mercedes Klein). Odziv na njeno zahvalo je bil velik, kar lahko razumemo tudi kot zahvalo umetnici za njeno novo koreografsko presenečenje plesne poetike v izvedbi plesalke **Eftuchie Stefanou**. Koreografinja, plesalka, filozofinja in plesna pedagoginja Mala Kline živi in deluje tako v Sloveniji kot Belgiji, je ime, ki je preseglo slovenske meje, je tudi odlična plesalka,

performerka fizičnega gledališča, ki ustvarja na več medijskih poljanah tudi v novodobnem spektru plesne umetnosti. Že desetletje raziskuje ter ustvarja v mejnih sferah metafizike in dialektike. Zadnja leta se posebej osredotoča na umetniško ter teoretično delo, ki ga doživlja v viziji sanj s pomočjo metode **Saphire Catherine Shainberg**, s prakso notranjega videnja, ki odpira vrata podzavesti in vodi do sanjskega uma.

Song

Koreografijo Song je Mala Kline v svoji avtorski solo izvedbi postavila že dvakrat na festivalu Pekinpah Spider/Pajek. Song predstavlja ciklus njenih sanjskih izlivov o ljubezni, navdih je našla v Visoki pesmi (**Trubarjev** prevod), v eni od knjig Svetega pisma Stare zaveze, ki se posveča ljubezenskim temam, ki tečejo v dialogu med zaročencema; v drugih jezikih je ta naslovljena kot Pesem pesmi po začetni vrstici. Vsak svoj koreografski izliv z naslovom Song avtorica postavlja na različna prizorišča, tokrat je njena pesem uzrla svoj plesni trenutek v obliki celovečernega projekta na Velikem odru Španskih borcev v prostorski postavitvi **Petre Veber**, ob glasbi in zvokih **Nenada Sinkauza**, v luči in pod tehničnim vodstvom **Jake Šimenca**, tudi v kreativnem dialogu z **Mesutom Arslanom**.

...

Plesna skica se na začetku zariše v ležeči vertikali ženske v belem, na omejenem belem pravokotniku, ko vstane, je viden začrtan pravokotnik mnogih črt, diagonalnih in prečnih, je tloris bivaka z energetskimi izrisi zemeljskih meridianov, 'zmajevih črt', celoten odrski prostor pa zamejen s skoraj nevidno prosojno mrežo, ki skupaj s svetlobo daje vtis nekih drugih dimenzij, ko plesalka v belini čipkaste obleke (kostumografija **Amanda Kapič**) odseva lik belih sanjskih poljan. Plesni utrinki se sugestivno vijejo v 53 minutah uprizoritve, tudi ponavljajo kot refreni pesmi na različnih pozicijah odra, in če bi plesalka puščala za seboj vidne sledi, bi te zarisale pot v obliki krivulje. Plesalkine roke so igrive, iskrive v gibkem minimalizmu ter nemiru srčnih frekvenc, da bi se širile do vesoljnih objemov, ko po odrski površini v poletnem zagonu zaveje pesem ljubezni. Tudi se vsak zaplesani refren bogati s specifično čutnih trenutkov, ki puhtijo iz vsakega plesalkinega giba, koreografski napev Song pa se zazna kot sanjski vzklik ljubezni, obarvane s spektrom porajajočih se občutkov v razgibanah silnicah mladostnega poleta.

... (foto: Urška Boljkovac)

Song MaLe Kline je plesna poslikava različnih stanj v odnosu dveh in njuni gradnji ljubezni, kar Eftychia odlično poustvari v svojem izrazu in plesu prefinjenih gibalih sfer, v svoji gibalni mehkozi ozaveščene plesalke. Na koncu pa jo dočaka buren aplavz, ko se je po naporni in zahtevni plesni vlogi povsem prepotena, pa vendar nasmejana, priklanjala pozdravu gledalcev in njihovem navdušenju za izpeti koreografski Song Male Kline.

Razgaljeno (foto: Drago Videmšek)

Rosana Hribar, koreografinja, plesalka in pedagoginja, je 13. [decembra](#) na odru Plesnega Teatra Ljubljana v produkciji Flota razgalila svoja ustvarjalna in življenjska dognanja v novi premierni postavitvi, v koreografiji z naslovom Razgaljeno. Je ena vidnih ustvarjalk slovenske generacije sodobnega plesa, ki se je plesno izobraževala na plesnih seminarjih tako doma kot v tujini, svoje plesno znanje in kreativnost pa nadgradila na Akademiji za ples v Ljubljani, nato še magistrirala na AGRFT iz smeri umetnost plesa. S plesalcem in koreografom **Gregorjem Luštkom** sta svoj izredni dvanajstletni ustvarjalni opus okronala z [nagrado Prešernovega sklada 2015](#). In je Rosana tudi ena najbolj cenjenih plesalk ter koreografinj slovenske sodobne plesne scene, ki je sodelovala s slovenskimi koreografi, tudi z režiserji in plesnimi ter baletnimi skupinami, koreografirala pa tako doma kot v tujini, zdaj pa delujoča kot vodja katedre za sodobni ples na Akademiji za ples Alma Mater Europaea.

... (foto: Borut Bučinel)

Koreografinja Rosana Hribar je svojo novo koreografsko uprizoritev gradila po motivih besedila **Jana Fabra** z naslovom Napaka sem (Ik been ean fout) iz leta 1988, umetnika in alternativnega ustvarjalca, ki se v svojem besedilu sprašuje o vrednotah človeka, ko sam išče svojo subjektivno resnico. Za koreografijo ter idejno zasnovo stoji Rosana Hribar, izvajalci in soustvarjalci pa so: Rosana Hribar, **Vito Weis**, **Kristina Aleksova**, **Tina Habun**, **Neža Blažič** in **Katja Kolarič**. V predstavi odzvanjajo izbrana besedila **Antonina Artaude** ter avtorski teksti Vita Weisa, Kristine Aleksove in Rosane Hribar po motivih Jana Fabra Napaka sem, glasbeni izbor ter vizualna podoba je prav tako delo Rosane Hribar ob DJ Kristini Aleksovi, izvedba projekcije **Manca Vukelič**, kostumov **Tea Mazaj**.

...

Rosana Hribar je v intervjuju **Nataše Jelič** o predstavi povedala, da so se gibi rojevali ob avtorjevem besedilu, v nasprotju z minulimi koreografijami, ko je izhajala iz gibalnih oblik, ki so se najprej porajale v telesu in je tudi glasba bila le podpornik njenim uprizoritvam, tokrat pa je glasba enakovredni plesni soigralec. Rosana se je v tej svoji novi uprizoritvi odločila za bolj pasivno prisotnost na odru, ko deluje kot podporni člen plesnega tima, ki se občasno aktivno vključi, še posebej s svojim dramskim glasom. Odločila se je, da bo raje, kot da bi plesala s svojim utrujenim in poškodovanim telesom, ustvarjala z generacijo mladih perspektivnih plesalcev ter dala možnost svojim študentom.

Prva scena se vtisne kot umetniška svetlobna (lučno oblikovanje **Danilo Pečar**) vizija, ko na odru v voščeni svetlobi vzvalovijo ter nihajo razgibane ženske okončine, baletne noge in roke razigranih prostorskih silnic v možnih zamejitvah ženskega nevidnega (golega) telesa. Pred to metafizično svetlobno obliko pa leži on, igralec Vito Weis, kot človek iz nekega drugega sveta, ki začne nizati besedilo o človeku 'napaki'. Zase pa pravi, da je igralec oziroma plesalec z napako v plesni predstavi, kajti nikoli ne more posegati po višjih plesne estetike, in nasprotno – je igralec z napako, ko je preveč telesno razgiban na gledališki sceni.

...

Predstava spregovori o človekovi ujetosti v lastnem telesu, ki mu je bilo dano z rojstvom v času in prostoru, ko sočasno postane ujetnik obstoječega družbenega sistema. Ko besede umetnika zaživijo v gibalnih kreacijah treh mladih plesalk, tudi nekdanjih Rosaninih študentk, ter odmevajo v besednem orkanu igralca, ko strnjene v besedilo preletavajo oder ter odzvanjajo po prostoru skupaj z igralčevim telesnim poletom. Poleg igralčeve sugestije in mladostne plesne dovršenosti pa plesno diagonalo zasnujeta tudi izkustvo ter zrelost v baletnem solu Kristine Aleksove Kaj pa je vse napaka v človekovem življenjskem hodu, se zdi oziroma izpoveduje, da je to že on sam, kar se na zadnji strani gledališkega lista in to prav na kocu stranice hudomušno zapiše: *"Kajenje ubija, prenehajte kaditi!"* Saj plesalci v večini tudi kadijo. In ravno oni, ki bi na svoj umetniški instrument, na svoje telo morali gotovo neizmerno paziti.

...

Predstava nikakor ni pesimistično zasnovana, je umetniška plesna kreacija, tudi osebni uvid, ki širi obseg dojemanja, ko se v koreografski kreaciji skuša prodreti do subjektivne resnice in se močno aktivirajo miselne vijuge; se išče, pogloblja ter razmišlja, seveda pri gledalcih takoj obilje aplavza ob duhovito zasnovanih poklonih in nasmeških.

...

Tako Rosana Hribar kot Mala Kline, naši eminentni sodobni plesni umetnici, sta ob koncu tega leta zasnovali koreografski premieri v siju svoje nove plesne ter ustvarjalne energije, ko se Mala obrača k poetiki gibalne lirike, Rosana pa odkriva nove poljane sugestivnega poglobljanja v človekovo kompleksno zasnovo. Obe sta tudi atraktivni plesalki energetskih poletov in sodobnih plesnih vrelcev, ko v dobi generacijske zrelosti ter ob novih umetniških usmeritvah obračata tudi svoj novi življenjski list, ki po tem, kar sta uprizorili te dni, napoveduje tudi njun novi, drugi ustvarjalni vzpon.